Ілона Бойчевська,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ – ПРИЧИНИ ПІДВИЩЕННЯ ПОПУЛЯРНОСТІ

Ні для кого не є таємницею той факт, що у сучасному суспільстві вивчення англійської мови як іноземної користується чи не найбільшою популярністю. Причиною тому є ряд факторів. Бізнес, міжнародні відносини, інтернет, наука і техніка у сучасному світі вимагають знання саме англійської мови. Англійська мова використовується при заповненні анкет, складанні резюме, у діловому та приватному листуванні. Володіння англійською мовою – вже не дивовижна навичка, а необхідність.

Проте, останнім часом все більше і більше людей почали вивчати саме німецьку мову у якості іноземної. Знання німецької мови надає багато переваг: від навчання у Німеччині, яке, на відміну від більшості європейських країн, безкоштовне, до працевлаштування у провідних німецьких компаніях, представлених в Україні.

Для кожної людини, яка прагне побудувати хорошу кар'єру, розширити межі свого спілкування, отримувати новітню інформацію з першоджерел, відкрвати нові життєві перспективи або просто урізноманітнити своє життя і зробити його більш цікавим, вивчення німецької мови є просто необхідним. Відомо, що найперша у світі книга – Біблія – була надрукована німецькою мовою у 1455 році. На момент сьогодення кожна 10 видана в світі книга є німецькомовною. У другій половині XIX ст. – на початку XX ст. німецька мова була чи не найпопулярнішою мовою вчених. Це мова відомих письменників, композиторів, мислителів та науковців [1].

Знання німецької мови в умовах сучасності є своєрідним вікном у світ. За статистикою, понад 16 з половиною мільйонів людей у різних куточках планети

вивчають німецьку мову як іноземну, адже це мова економіки, науки та культури. Про це свідчить кількість німецькомовних лауреатів Нобелівської премії: 30 Нобелівських премій з хімії, 25 з медицини, 21 з фізики, 10 з літератури та 8 Нобелівських премій миру. Це мова, котра посідає друге місце в Інтернеті та третє місце у світовій продукції книжок. Німецька є державною мовою у Федеративній Республіці Німеччини, Австрії, Швейцарії, Ліхтенштейні, Люксембурзі та Бельгії, що дає повне право вважати її найбільш розповсюдженою в Європейському союзі. Саме тому її найбільше вивчають в Європі, хоча вона має безліч фанів і з інших континентів, які мріють здобути освіту в одній з німецькомовних країн [2].

Що стосується України, то до 1940 р. німці в Україні були четвертою за чисельністю національною меншиною. В УРСР німці мали шість національних районів і декілька десятків національних сільрад, існували німецькі школи, видавалась періодична преса, діяли заклади культури. Німці зазнали усіх лих у часи колективізації, індустріалізації, голоду 1932–1933 рр., за роки репресій було знищено більшу частину німецької інтелігенції. Під час депортації народів СРСР у 1918–1948 рр. усіх німців з територій Галичини, Волині, Буковини, Бессарабії, Криму та Лівобережної України було відправлено до Німеччини (згідно з українськими офіційними даними, було депортовано 400 тис. етнічних німців; німецькі ж джерела наполягають на числі в 560 тис. осіб). За результатами перепису населення від 2001 р., в Україні проживає 33,3 тис. німців, проте лише 12 % з них назвали рідною мовою німецьку, 22 % – українську, 64 % – російську [3].

Сучасна українська держава надає усім представникам німецької національності, репресованим та вивезеним у післявоєнні роки, можливість компактного проживання на всій території України. Така політика уряду відкриває нові можливості для забезпечення національних та культурних потреб німецького населення. Нині в Україні діє понад 30 об’єднань, здебільшого в Одеській, Запорізькій, Дніпропетровській та Чернівецькій областях.

Соціологи зазначають, що найпопулярнішим виразом німецькою мовою є вираз «Ich bin ein Berliner», що означає «я - берлінець», який президент США Джон Кеннеді сказав 1963 року, коли перебував з офіційним візитом у Берліні.

Саме завдяки німецькій мові українська збагатилася такими словами, як «штраф» («Strafe»), «шлагбаум» («Schlagbaum»), «дах» («Dach»), «цегла» («Ziegel»), «бутерброд» («Butterbrot»), «краватка» («Krawatte») та багато інших. Цікавою особливістю німецької мови є майже необмежене словотворення шляхом з'єднання іменників, які можуть надзвичайно вражати кількістю букв в одному слові і які іноді просто неможливо вимовити на одному диханні. Наприклад, іменник «Rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz» (63 літер) українською мовою перекладається як «Закон про передачу обов'язків контролю маркування яловичини». Коли вищезгаданий закон був запропонований до державного парламенту, депутати відреагували сміхом і міністр Тіль Бакгауз, який виступав з доповіддю, вибачився за "можливо, надмірну довжину". Також в німецькій мові дуже довгими є числа, записані літерами. Числа, менші мільйона, записуються одним словом. Звісно, слова такої довжини ні в якому разі не є дуже поширеними в німецькій мові, однак вони існують і надають мові свого колориту.

Отже, певні фактори можна вважати причинами підвищення популярності щодо вивчення німецької мови у сучасному світі. По-перше, німецька є важливою мовою міжнародного та ділового спілкування. Той, хто знає німецьку, може спілкуватися з 101 мільйонами людей з усього світу. По-друге, німецька посідає значне місце у науці. Німецька як мова культури відкриває духовні горизонти, адже німецька культура знаходить свій прояв у багатьох формах: від музики, до філософії та мистецтва в цілому. Знання німецької підвищує шанси на ринку праці.
У Європейському Союзі для спеціалістів зі знаннями німецької мови існують цікаві можливості для здобуття освіти, навчання та отримання роботи.

Важлиим фактором є й те, що Німеччина є дуже привабливою для туристів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Німецька мова в Україні [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: http://pechersklibss.kiev.ua/index.php?item=bibliographic&biblio_id=b153
2. Goethe-Institut [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: www.goethe.de/ (дата звернення 25.07.2017) – Назва з екрана.
3. Всеукраїнський перепис населення [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Режим доступу: www. ukrcensus.gov.ua (дата звернення 05.08.2017) – Назва з екрана